

absolut blive sådan og sådan, for til den tid er der forhåbentlig gjort mange gode teknologiske landvindinger, der vil hjælpe os.

Til hr. Hindrup Andersen vil jeg godt sige, at vi selvfølgelig går ind for selvforsyning i så vid udstrækning som muligt. Det betyder ikke, at vi ikke vil modtage miljøvenlig energi fra vores nabolande – det kan også være til hr. Peter Hansen-Nord – men det er klart, at vi ikke kan gå ind for, at de danske elværker på fossile brændsler presser eksempelvis vedvarende energi eller andre energiformer ud i andre lande. Det er klart, at der skal være en miljøbalance i det. Er der det, så mener vi, at vi er til at snakke med.

(Kort bemærkning).

Lisbeth Arbøl (CD):

Jeg synes naturligvis også, at det er pudsigt at høre dette spørgsmål.

Så vil jeg sige til fru Eva Møller, at man kan vel netop lære af »Energi 2000«s meget konkrete krav til en procentnedsættelse af CO₂-udslippet i vores land, at sådan et konkret procentkrav ikke altid er så hensigtsmæssigt ud fra et miljøhensyn. Nogle gange risikerer man faktisk, at man for at nå de yderste procenter skal gøre en national indsats, der for den enkelte er skadelig.

I sin iver for at nå et mere eller mindre fiktivt tal kan man faktisk få for lidt miljø for pengene, og den fejl er netop ikke begået i den nye plan. Her ser man mere på virkningen for jordens problem end på vor nationale egoistiske lyst til at nå et bestemt tal.

Vi har i CD vedkendt os måltallet for 2005 og transporttallet for 2030, og begge tal er jo i øvrigt vedtaget under den borgerlige regering i 1990.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

ISF er vi vældig optaget af år 2030 i denne forbindelse, hvor vi diskuterer energipolitik. Vi havde en stærk forventning om, at der i denne redegørelse ville komme en meget klar udmelding fra regeringen, der ville sige, at i Danmark tager vi anbefalingerne fra klimaforskerne alvorligt. Klimaforandringerne bekymrer os, vi laver en ny dansk målsætning, der siger 50 pct.s CO₂-reduktion i år 2030.

Jeg kunne forstå, at fru Eva Møller også taler om 2030; jeg ved ikke, om det er ud fra den samme bekymring. Det var ikke helt det indtryk, jeg fik af fru Eva Møllers tale. Men jeg

kunne meget godt tænke mig, at Socialdemokratiets ordfører vil uddybe, hvilke tanker Socialdemokratiet gør sig, når man nu i 1997 skal ud og forhandle. Danmark er naturligvis forpligtet af den klimakonvention, vi har underskrevet, og må så også møde op med nogle klare budskaber i forhold til de forpligtelser, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Til fru Eva Møller: Det virker, som om Det Konservative Folkeparti lægger megen vægt på, at vi i 2030 har 100 pct. selvforsyning, og at vi har en meget stor forsyningssikkerhed. Den eneste måde, vi kan få det på, så vidt jeg kan vurdere det, er, hvis vi satser 100 pct. på vedvarende energi. Det er for så vidt den eneste mulighed, vi har, hvis vi vil være fuldstændig selvforsynende.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er det, fru Eva Møller mener, når fru Eva Møller taler om selvforsyning og forsyningssikkerhed.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg kan ikke forstå hr. Martin Glerup anderledes, end at regeringen nu også er lidt på flugt fra »Energi 21«: de målsætninger, der er sat op for 2030, skal vi ikke tage så alvorligt.

Jeg er sådan set nogenlunde tryk ved, at det er tilfældet, men der må være en idé med at have lavet en sådan plan, der må have været nogle tanker, men det, som vi alle sammen bare ser i øjnene, er – og det er vel sikkert også regeringens ambition – at »Energi 21« skal være en yderligere fortsættelse af »Energi 2000«. Der må Venstre altså melde klart fra, og jeg kan forstå, at Socialdemokratiet også så småt er på vej til det samme, hvilket glæder mig.

Jeg kan kun sige, at de reduktionsmål, man har sat sig for CO₂ og andet, kun kan opfyldes med én ting, og det er med a-kraft. Der er ikke andre muligheder; alt det andet er snak og har ikke noget med virkelighedens verden at gøre.

Jeg har stadig væk ikke fået svar fra hr. Martin Glerup, og jeg er nødt til at få det, på, om det i »Energi 21« er sådan, at danske elværker også efter århundredskiftet kan producere el ud over det hjemlige forbrug til eksport, hvis vi i øvrigt er gode nok, vi er rene nok, og prisen selvfølgelig er konkurrencedygtig, for det er sådan set det, der er dagsordenen. Dagsordenen er en liberalisering og ikke et eller andet inde-muret energisystem, som jeg forstår at man har